

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 6. Libellus Mercatoris contra Pelagianos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. concussa servetur, effictim cupimus. Ro-
A: C. 429. gamus te igitur, ut modo, & in hac Civitatem ad pacandam Ecclesiam, & Prædicationem veritatis restituendam, antequam latius grassetur error, Concilium Oecumenicum convenire jubeas. Interim Nestorio non liceat, vi, minisve quemquam vexare, donec ea, quæ ad fidem pertinent,
 n. 5. fuerint definita; eorum vero insolentia, qui Catholicis insultant, Præfecti Civitatis potentia compescatur. Quod si preces nostras contemnis, Regem Sæculorum testamur, qui venturus est judicare vivos, & mortuos, innocentes nos esse a malis, inde nascituris. In hoc libello etiam conqueruntur, Nestorium ad se tuendum non modo Clericorum suorum, & Syncelorum manibus uti, sed quorumdam etiam ex aliis Dioceſibus, qui juxta canones in illis civitatibus, in quibus ordinati fuere, quiete vivere tenentur. Syncelli dicebantur Clerici, Episcopo familiarissimi, & in eodem cubiculo dormientes, ut de morum eorum puritate testes fideles essent.

§. VI.

Libellus Mercatoris contra Pelagianos.

ed. Garn. Sub idem tempus Marius Mercator libellum contra Celestium, Pelagianorum, qui Constantinopoli erant, Caput, p. 5. scripsit; hunc Ecclesiæ Constantinopolitanæ, non vero ejus Ecclesiæ Episcopo obtu-

obtulit, nempe Clericis Catholicis, & Sæculum V.
multis exploratæ pietatis viris. Unum A. C. 429.
exemplum etiam Theodosio Imperatori
tradidit. Primo eum libellum Græce edi-
dit, nempe vernacula illius Regionis lin-
gua, tum in latinum linguam suam pa-
triam transtulit. Datus est Florentio,
& Dionysio Consulibus, id est, anno 429.
In eo Mercator summatim refert, quæ
circa Pelagium, & Celestium ab annis vi-
ginti, nempe ab initio disseminatae Hære-
sis contigerant. Errores eorum, con-
demnationem, varia molimina notat, &
claudit sermonem in hæc verba: *Cum*
igitur Celestius, & Pelagius erroris, &
impietatis convicti sint, Julianus, & socii
eius, saltem nunc eos damnent, ut Ecclesiæ
satisfaciant; si vero quei squam accusent,
quod opiniones veræ fidei contrarias teneat,
eum suo nomine designent, tunc secundum
Ecclesiæ consuetudinem eis respondebimus;
multi enim, qui Julianum sequebantur,
ipso derelicto, Pelagium dannarunt, seque
Sedi Apostolicæ submiserunt. () Tum,*

B 2 cum

(*) Marius Mercator Constantinopoli scribebat, librum Ecclesiae Constantinopolitanæ dedicavit; cur ergo hic dicit, multos, Pelagium damnantes, se, non Constantinopolitanæ, sed Sedi Apostolice, haud dubie Romanæ, subjecisse, nisi quod cum omnibus Christianis crederet, idem esse, huic Sanctæ Sedi, ac Ecclesiae Catholicae uniri?

Sæculum V. cum errores abjicerent, Misericordia digni
A. C. 429. habiti sunt.

§. VII.

Epistola Nestorii ad Cœlestinum.

Nestorius hujus Scripti, quod nec ad se directum fuerat, nec eum Episcopum agnoscebat, rationem non habuit, verumtamen occasione a Pelagianis, qui Constantinopoli degebant, arrepta, ad S. Cœlestinum Papam scripsit, ut sibi, si posset, ejus favorem aucuparetur. Scripsit vero in hæc verba: *Julianus, Florus, Orontius, & Fabius, qui se Episcopos Occidentis dicunt, sæpe Imperatorem interpellarunt, quod persecutionem paterentur, etiam si essent Catholici, easdem coram nobis querelas attulerunt, & sæpius repulsi, clamare non cessant. Respondimus, quæ videbantur, quia eorum causa cognita nobis non erat; ne vero diutius Imperatori importuni accidant, nosque in defensione eorum, quos non satis novimus, dividamur, (*) quamvis eosdem forsan canonice damnaveris, a Bonitate tua speramus, ut nos rei veritatem edoceas. Quippe novæ Sectæ bonorum Pastorum præsidio indignæ*

(*) Ex his rursus contra Interpretēm Protestantēm probatur, Communionē inter Ecclesiās Constantinopolitanā, & Romanā post Divisōnē, S. Joannis Chrysostomi causa exortām, constitisse.